

Урядовий орган Українського Народного Союзу -- "СВОБОДА" -- Official organ of Ukrainian National Association.

РІК XXIV, ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ., четвер 14-го вересня 1916. Ч. 111. VOL. XXIV. JERSEY CITY, N. J., Thursday, September 14, 1916. No. 111.

ДАЛЬШИЙ НАСТУП МАКЕНЗЕНА В ДОБРУДЖІ.

СОЮЗНІ ВІЙСКА ГОТОВЛЯТЬСЯ ДО ПЕРЕПРАВИ ЧЕРЕЗ ДУНАЙ. -- 30.000 ПОЛОНЕНИХ РУМУНІВ.

Битва на Волині і в Карпатах. -- В Галичині панує спокій.

УСТУПЛЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА ГРЕЦЬКОГО КАБІНЕТУ, ЗАЙМІСА.

ВІЙНА З РУМУНІЄЮ:

ЧИСЛО ПОЛОНЕНИХ РУМУНІВ ЗРОСЛО НА 30.000.

БЕРЛІН, 11. вересня. — Болгарські і німецькі війська продовжують свій наступ в Добруджі. Ціла територія, яку Румуни загарбали від Болгарії після другої балансної війни, знаходиться вже назад в руках болгарських військ.

Число Румунів, полонених у дотеперішній війні, зросло вже на 30.000. Також румунська артилерія зіслала сильно ослаблена через втрату великого числа гармат після здобуття кірпостей: Туртукаю і Силістри.

Дотеперішній наступ вказує на те, що воєнні операції, оскільки вони гучать ся Добруджі, зближують ся скорим кроком до кінця. Німецькі і болгарські війська, які здобули Силістру, звернули ся тепер на північний схід, під час коли друга болгарська армія посувається ся з довж побережа Чорного моря в напрямі на північ. Румунсько-російським військам, які знаходяться на північ від міста Добрича, грозить небезпека цілковитого оточення, коли на час не втечуть на північ.

НЕВДАЧА РУМУНСЬКОЇ АРМІЇ ВІДНАКАЛА В БУКАРЕШТІ ЗАВЕРШЕНА.

БЕРЛІН, 11. вересня. — Німецька часопись „Кельніше Цайтунг“ доносить, що серед румунського народу проявляється ся знеохочення до війни. В Букарешті (столиці Румунії) тисячі робітників уладяли демонстрацію на улицах міста. Опісля відбули велике віче під голім небом, на яким виступували соціалістичні шродники промови, критикуючи в острій спосіб політику президента кабінету Братіну. Віче ухвалило домагаи ся, щоби румунське правителство відкаляло війну проти Австро-Угорщини і Болгарії.

Друга часопись „Люкваль Анцайгер“ доносить знова, що населення Добруджі, яке складається ся переважно з Болгарів, підняло повстання. Селяни утворили відділи добровольців, щоби виступити по стороні Болгарів. Добровольтці звели бій з третім батальйоном румунського полку жандармерії, який

виступав на здлядення повстання. Стратиги поверну 100 людей в полонених румунський батальон був прирешений шукати свого спасення в утечі.

СИЛІСТРУ ЗДОБУЛИ ПО КІЛЬКАГОДИННІЙ БИТВІ.

РИМ, 11. вересня. — Телеграма з Букарешту доносить, що Силістра знаходиться ся вже в руках Болгарів і Німців. Неприятель розпочав острілювані кірпості. Уживаючи до свого дуже тяжких гармат. По кількогодинній острілюванню форти були зовсім розбиті і кірпость мусіла піддатися.

МАКЕНЗЕН КОМАНДАНТОМ СОЮЗНИХ ВІЙСК НА ТЕРЕНІ ВІЙНИ З РУМУНІЄЮ.

БЕРЛІН, 12. вересня. — Нині перший раз оголошено урядом, що Макензен є головним командантом болгарсько-німецьких військ, які здобули Туртукаю і Силістру та посувають ся в глиб Добруджі.

ДАЛЬШИЙ НАСТУП БОЛГАРСЬКО-НІМЕЦЬКИХ ВІЙСК В ГЛИБ ДОБРУДЖІ.

БЕРЛІН, 12. вересня. — Союзні війська продовжують свій наступ між Дунаєм а Чорним морем даліше з добрим успіхом.

Офензива румунських військ, які переправилися ся були через Карпати в Семигород, здержана. В останніх днях не зайшли в Семигороді надні зміни.

Німецький головний штаб доносить: „Німецькі і болгарські війська під команду Макензена посувають ся успішно даліше в глиб Добруджі“.

З австрійської головної квартири доносить: „На румунським фронті в Семигороді панує цілковитий спокій. Загальне положення не улягає жадній зміни“.

РУМУНИ ПОКОЮТЬСЯ СЯ О БУКАРЕШТІ.

ЛОНДОН, 12. вересня. — Вісти, які тут наспіли, вказують без найменшого сумніву на те, що німецькі і бол-

гарські війська планують здобути румунську столицю Букарешту.

Німецько-болгарські війська готують ся до переходу через ріку Дунай. В тій цілі нагороджено між Санджовом а Силістру велику масу військ. Тяжкі німецькі гармати острілюють без перестанку румунські становина на північній березі Дунаю. Найсильніший огонь отворили вони на румунську наддунайську кірпость Джорджево. На против боєвим фронті, джуж Дунаю аж до Оршова, Болгарів сильно укріпили по лудневий берез Дунаю.

ВІЙНА З РОСІЄЮ:

БОТМЕР УДАРЕМНИВ ЗУСИЛЛЯ МОСКАЛІВ ЗАНЯТИ ГАЛИЧ.

БЕРЛІН, 11. вересня. — Завдяки світлій стратегії генерала Ботмера Галич отстав ся надальше в руках союзних військ. Російські війська перевели на сім фронті сильний масовий наступ на північ від Галича в напрямі Бурштина, щоби переломити боєву лінію союзних військ. Мажстерно переломив протинаступ ударемний вої зусила роїтнього штабу.

Урядовий звіт німецького генерального штабу звучить:

„АРМІЯ КН. ЛЕОПОЛЬДА: Російські війська півдняк очера знова напали по обох сторонах Старого Черевина (над Стоходом). Напади відбито з великими втратами для неприятеля, подібно, як се було в суботу.“

„АРМІЯ АРХ. КАРЛА: Велика битва, яка без перестанку тривала через „ствіт і півночі, сечинчила ся цілковитою невдачею російських військ. Російський штаб має намір переломити боєву лінію в напрямі Бурштина, щоби від півночі окружити і здобути Галич. Сей плян зістає у-

даремний через звільту оборону Галича і знамените переведення протинаступу генералом Ботмером. Російські війська прирешено до відвороту, причім неприятель потерпів дуже тяжкі втрати.“

„В Карпатах російські війська переведли напади, але без успіху. Загальне положення не улягає тут жадній зміни“.

РОСІЙСЬКИЙ РАПОРТ.

ПЕТРОГРАД, 11. вересня. — Російський генеральний штаб доносить: „Положене не змінило ся“.

БИТВА НА ВОЛИНІ І В КАРПАТАХ. — В ГАЛИЧИНІ СПОКІЙНО.

БЕРЛІН, 12. вересня. — На боєвим фронті в Галичині після поразення російських військ під Галичем панує знова спокій.

Натеміть над „Стоходом (на Волині) і в Карпатах-російської війною-переводять масові напади на становина союзників, не оглядаючи ся на великі жертви.“

Урядовий звіт німецького штабу звучить:

„АРМІЯ КНЯЗЯ ЛЕОПОЛЬДА: На північ від Старого Черевина над Стоходом (на Волині) Москалі перевели знова масовий напад на нашу становина, але без успіху. Неприятель потерпів тяжкі втрати. Німці швидко наїшли до наших перерод.“

„АРМІЯ АРХ. КАРЛА: Наші війська відбили напади Москалів в околиці Шмбр-скавіа і Капула. Притім взято 170 Москалів в полон“.

МОСКАЛІ ПОЛОНИЛИ В КАРПАТАХ 913 АВСТРИЙЦІВ.

ПЕТРОГРАД, 12. вересня. — Російський урядовий рапорт звучить:

„В околиці Білого Черешова, недалеко буковинської границі, наші війська здо-

були кілька верхів. Протинапади неприятелі відбито.“

УСТУПЛЕННЯ АВСТРИЙСЬКОГО КОМАНДАНТА БАЛТІНА ПОЛЯНЦЕРА.

ВІДЕНЬ, 12. вересня. — Австрійський генерал Вальтін Полянцер, який від початку війни до останніх часів був командантом так званої буковинської армії, уступив зі свого становина і з причини слабого здоров'я. Австрійський цісар прийняв його реєгнацію.

ВІЙНА У ФРАНЦІЇ:

ФРАНЦУЗИ ПОЛОНИЛИ В БИТВІ НАД СОМОЮ 1.500 НІМЦІВ.

ПАРІЖ, 12. вересня. — Французькі війська віднесли новий успіх на 6 кільометрів догрім боєвим фронті на північ від ріки Сомі.

Урядовий французький рапорт доносить:

„На північ від ріки Сомі, на фронті від Коубель до ріки, наші війська перевели успішний наступ. Протягом пів-години наші війська ввели протиском перший ряд неприятельських окопів. Опісля здобуто дельні німецькі укріплення аж до села Ранкур, через котре переходить головний шлях, який лунчить зі собою Перон і Валлом.“

„В часі цього наступу полонено окола 1.500 німців, між яких повязане число офіцерів. Число полонених постійно зростає“.

НІМЕЦЬКИЙ РАПОРТ.

БЕРЛІН, 12. вересня. — Німецький головний штаб доносить:

„АРМІЯ КН. РУПРЕХТА: Вчерашній наступ французько-англійських військ по обох сторонах ріки Сомі зістає ударемним.“

„Вчера рано наші війська опороздили село Женні.“

„На північ і на полудне від ріки Сомі відбувають ся сильні перестрілки арти-

ГОЛОВНИ КОМАНДАНТИ НІМЕЦЬКИХ ВІЙСК НА ЗАХОДІ.

БЕРЛІН, 11. вересня. — Новий шеф головної команди над німецькими військами на західнім боєвим фронті тром князям, як слідує:

Князь Альбрехт, наслідник вітгенберзького престоло, є командантом правого німецького крила. Становище головного команданта займає він від початку війни. Його армія заняла була Бельгію і визначила ся в битвах у північній Франції під Лір і Аррас.

Князь Рупрехт, наслідник баварського престоло, обиває головну команду над цілим німецьким крилом. Становище команданта займає він від початку війни, визначив ся у битвах з Французами в Альзасі і Лютарингії. Під теперішню пору має він дуже тяжку задачу: він проводить армією, яка звелить вийти з французько-англійськими військами на боєвим фронті по бох сторонах ріки Сомі.

Князь Вільгельм, наслідник німецького престоло, іменованний командантом лівого крила німецької армії. В області його команди лежить також фронт під Верденом. Досі був він командантом лише 7-ї армії, яка від лютого сего року звелить зайняти бої під Верденом.

Колі на початку війни повисше наведених князів поставлено кою командантами на чолі подвійною армії, то се стало ся більше з причини політичних ніж військових. Кождж однак Гіндебург і не лише поклали на них високих і відповідальних

становищ, але ще й поширив їх власть, то се є доказом, що вони є не лише князми, але й добрим командантами.

Гіндебург, заки перевів поді боєвого фронту поміж трох головних командантів, відідав іспіекцію цілого західного театру війни.

ВІЙНА МУСИТЬ ПРИНЕСТИ НІМЕЦЬКІЙ КОРИСТЬ.

БЕРЛІН, 12. вересня. — Німецькі на не заключити такою мира, який би не запевнив ти значних користей. Баварський король Людвіг виголошув припадгідно відкрити судової палати в Нюрнбергі цпрому, в якій ссказав:

„Ми не знаємо, як довго війна буде се тривати, але знаємо зовсім певно, що ми не заключимо такою мира, який би нашій державі не забезпечив цілкого становина у світлі, ніж воно було перед війною.“

Масмо налію, що вже недалека будучисть принесє нам мир, мр слівний і чесний, який на десятки літ дасть нам запорук, що ніхто не зважить ся відгороджувати нас від цілого світа“.

НІМЦІ ПРИГОТОВЛЯЮТЬСЯ ДО НОВОЇ КАМПАНИ НА МОРИ ПРИ ПОМОЧІ ПІДВОДНИХ ЛОДОК.

ЛОНДОН, 11. вересня. — „Дейли Ньюс“ одержала з Амстердаму отсі встн:

„Німеччина вивопість Англії бльокаду, яка має ввійти в силу з дня 1. счня 1917 р. В тій цілі Німеччина буде велику флоту підводних лодок, які будуть додані висококачущі чепелни. Одні високий урядник німецького міністерства маринарки заявив, що з кінемч року буде найменше 300 підводних лодок, готових до боротьби. Вони оточувать Англію і не допустять до неї ні одного корабля ні з продовжю ні з амуніцією. Командантом німецької підводної флоты має бути іменованний Вальтер Форстман, котрий надав тому був відзначений ордером заступу за затоплене 100 ворожих кораблів“.

ВІЙНА НА БАЛКАНІ:

ГРЕЦЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ЗАЙМІСЯ УСТУПИВ ВРАЗ З ЦІЛИМ КАБІНЕТОМ.

ЛОНДОН, 12. вересня. — З Атен доноють, що президент грецького кабінету, Заїміс, предложив королеви пров'язу, в якій заявив реєгнацію цілого кабінету. Однак король реєгнацію кабінету не пририва.

Після іншої телеграми, грецький король мав прийняти реєгнацію кабінету.

Отягана телеграма з Атен доносить, що грецький король визначив свого сина Георгія до повороту а Німеччину. Грецький король має намір аргув ся престоло в користь свого сина.

Яко причину уступленя Заїміса подають те, що Заїміс прийняв свого сина у становині президента кабінету лише під тим умовин, що Греція звернеть на дальнше свою нейтральність. Тоду його уступлене має вказувати, що Греція невагом звелить до війни.

"СВОБОДА" (LIBERTY)
 The Ukrainian newspaper
 published three times a week: Tuesday, Thursday and Saturday by Ukrainian National Association at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Established 1918.
JOSEPH STETKEWICZ, editor
 83 Grand Street, Jersey City, N. J.

ANDREW SAWKA, manager
 83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Registered as second-class matter March 30, 1911, at the Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of March 3, 1879.

SUBSCRIPTION:
 United States \$2.00 per year
 \$1.25 per 6 months
 \$1.00 per 3 months
 Outside U. S. \$3.00 per year
 \$2.00 per 6 months
 \$1.50 per 3 months
 Single copy 3 cents.

ПЕРИОДИКАТА:
 В Україні: \$2.00 на рік \$1.25 на 6 місяців \$1.00 на 3 місяці
 В інших краях: \$3.00 на рік \$2.00 на 6 місяців \$1.50 на 3 місяці
 Податковий член \$5.00

За кожен зміну адрес платити 5 центів.

Адрес: 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
 Всі листи й листівки і члени треба вилучати на адресу "Свобода".
 При оформленні замовлення надіслати дописку номеру 466 см.

Цяло телефону 468 Jersey City.

Російська преса про Галичину і Буковину.

Трудні питання стоїть перед Росією: як поступити собі з Галичиною? Кого підляти для уряду окупованими місцевостями?

Досвід 1914 та 1915 років показав, як не треба робити на далі, показав, що поліційним примусами нічого доброго не відіти і жадного впливу на суспільність Галичини не зробити. Про це говорять в Росії не тільки поступові люди і газети, але навіть і чорносопці. Так, наприклад, штурмовий і шпідувальний орган "Колокол", що видається як відомий в Росії чорносопцем мислником М. В. Свирцовим, пише:

Року 1914—1915 наші власті були цілком під впливом галицьких москвофілів на чолі з д-ром Дудкевичем. Ця група (москвофіли) цілком передана Росії, за що втерпала немало переслідувань від фюрера уряду, але це не помало їй бути дуже поганим додатком для наших галицьких властей.

Фанатичні товариші д-ра Дудкевича повели дуже остру політику і уважали за зброя кожного, хто читав "Кобзаря", або говорив на тарбарській мові про фюрера Грушевського (себе на українській мові. — Ред.).

Жадного року, фундаменту, серед селянства Галичини москвофіли не мали, як не мали і жадного впливу і не могли бути міцною групою, на котру можна було опиратися в боротьбі з австрійським впливом.

Наслідком єдності наших урядників в Галичині з москвофілами було те, що свої добрі відносини до нас змінили Поліція, Жиди, українська інтелігенція, українське селянство і стало в опозицію грецько-католицькому духовенству, котре напертали в "старо-прадудну віру" не завдяки мислникам, пастерським способом.

Подуючи сей артикул з "Колокола", поступова петербурська газета, "Речь", додає:

Ся завяв підкухового органу, без сумніву добре переконаного в ділах галицької місії, тільки стверджує яке відомі факти про те, як завдяки пастерським способам напертали унітія в старо-прадудну віру".

Не завдяки пастерським способам — додамо ми — був просто примус з ріжними нальствами.

"Новое Времє", знавдотю консервативна петербурська газета, котра має найбільший вплив серед висшого уряду Росії, надрукувала дуже велику статтю, в котрій остерігає уряд від бущих помилок. Се за знавдотю дивинником, бо "Новое Времє" уже які чотири десятиліття в ріжних справах іде в згоді з урядом.

З приводу тої статі поступова петербурська газета, "Биржевая Відомості", пише:

Читачию статью "Нового Времени", поминаємо, як налякана ся газета поліційним урядникам, як вірить вона, що нічого путнього не вийде, коли Галичина буде знова віддана в поліційні руки. Зміст статі, маючої "Биржевая Відомості" дуже простий: робити, що хочете, тільки не пускайте в Галичину справників (старост), поліцаїмаїстрів і навіть губернаторів із Росії... бо ми вже знаємо, що вони можуть зробити...

Як увага до російських урядників глазують "Биржевая Відомості", від-

ольше слабые силы великих европейских держав. В міру того ослаблення росії сила, значення і вплив Японії. А коли заважить ся, що Японія вже тепер забезпечила собі союзника в Росії, заключивши з нею договір, то Японія може стати дуже поважним, а навіть гіршим противником Злучених Держав. На случай війни може Японія легко покласти собі це одного поважного союзника, а іменно Мексико, яке могло би їй служити для концентрації перевезених військ.

І Злучені Держави побачили грозику небезпеку. Тісно з тою справою зв-

ГОЛОД, МОРОЗ І НАГАЙКА.

(На півнясті листів і урядових документів, надісланих до Запомогового товариства для воєнних полонених в Нью Йорку.)

Пожива, невідповідна навіть для безрог, побиваних страдними нагайками, тяжка праця при морено голодом і серед острим морозів, сибірськїм зим — отсе головні ціли життя тисячів а тисячів полонених в російських воєнних таборах на Сибірі.

Всі полонені, майже без виїмки, постійно шпугуть просяби о грощеву поміч і одж. Передівсім просяби о грощі. Відносини, серед яких приходять ся жити полоненим, с такі страші, російське правительство відзначає для полонених так малу скількість поживи, що не позістає по іншого до вибору, лише вмирати з голоду або купувати їду за власні грощі.

Один полонені, який паходить ся в табір брацький у місцевості Раздольно, в Забайкальській області, пише:

"Про своє здоров'я можу сказати хіба те, що воно є подібне до календаря, з якого щодня відіриває ся по одній картці".

Другий полонені з того самого табору опісуює наукою там відносини отсіми словами:

"Думаю, що лише дуже мало з нас побачить свою вітчизну. Нудженішного чоловіка від козака нема, заєсть ся, на цій землі. Навіть російські офіцери не вельї контролювати сих людей".

"Живия є лиха — впрот не дасть ся опісати. Наші безрогї вдова не хотіли її їсти тої, що нам подоботю. Думає жити тої. Ми злиодимо тяжку добу, коли уградувати хоч своє життя, про яке Москва зовсім не дбаєть".

З того самого табору надійшло багато листів від полонених. Показуєть ся, що відносини, які панують в цих таборах, паходять ся на Сибірі. В описі, котрих відносини серед полонених є значно гірші. А се стало ся завдяки заходам і праці товариств: Шведського Червоного Хреста і Йоні Мені Кристен Ассоеїшн (У. М. С. А.).

Інший полонені з Раздольного пише: "До найстрашніших річей, які тут дучають ся, є перемізаність. З кожним тяжким пожиттям мучити. Про мясе нема й бєсіді. Ціла пожива складаєть ся з волоїї душі з кушечником якоїсь топиці, з горчикої води, хліба і цукру. Здоров'я з кожним днем постійно погіршуєть ся. А коли так довше потягне, треба приготувати ся на найгірше. На сплях упадасмо скоро і неоподібно".

Знова інший полонені доносить:

"Велика шкода, що не можете вглянути в наше життя, щоби перекопати ся на власні очі про відносини, серед яких приходять ся нам загнати. Виздривалиб ся, що ми не потрадили удержувати ся при житті. Наша пожива — се чиста вода. Істнує тут лише одна страва, яку роблять з топиці. До зупи, призначеної для сто полонених, кидають 4 фунти російськїх топиці. В найгіршім случаяє припадає на одного чоловіка менше ніж одна унція топиці і одна двайцята часть фунта рику. При таким віджиданню полоненіи мучуть працювати від години втрді рано до 1-ної в полудне. Кожий відтіл має визначену скількість праці. Коли полонені не виконають назначеної їм праці в японісе заглядани часі, то мусять працювати так дого, доки ї зовсім не висичають".

"Часто дучало ся, що полонені мучили працювати без страви, а навіть без хліба, до пізної ночі. Полонені працюють при буюдї горі, копаню роїв, номеню камня і т. п. З голоду приираємо, одж з нас облітає; зате нагайка не минає жадного".

Запрещений заїт посла до німецького парламенту, якого російськї власті арестували в часі виповідження війни, подає точний образ, як російськї власті обходили ся з цивільними полоненими в перших початках війни. Іх подложє в тереніщнім часі значно погіршило ся. Їм не прислугоють такі праця, які мають воєні бранці. Цивільних

полонених виспелють на Сибір, трактуючи їх на рівні з "поліційними переступниками". Для них нема безлатної пошти, її безлатної пересилки дарунків. Від річних, післаних для цивільних полонених, російськї власті кажуць платити вигоди і 250% ціла від вартости посли. Російське правительство не вдиос не постарало ся о придбанє для цивільних полонених поживи і оджи.

Посла до німецького парламенту пише: "Дня 10. серпня 1914 р. російськї поліція заарестувала мене і мого жінку в нашій поштовій в Петербурзі. Переведена в моїм домі везана не виказала нічого паргидного. Нам везали на станцію посли. Відтак запертали до тюрми, яка тоді була вже попертели папована Німцями. В кінцї, призначений на 20 людей, замкнено в окремої клітї враз з 5 пштиними товаришми. Клітї були дуже маленчкі, а одним вином у стил. Тут спали ми на голіх дошках, які зади браку мели лишні на ніч прикривало ся до стїни.

"Рано дали нам на сидінє гарячу води на чай і сухий чорний хліб на полудне; яринову аупу і сухий чорний хліб; на вечерю: горячу вогу на чай і сухий чорний хліб. Всі ми мучили їстї з одної миски.

"В нашій клітї були заснути. Від брощи в ріжних хробяк аж рондо ся. Цивільні діячі урядкували ми поживою на вечерю посли. Очеві ї було знати голодне знанте їстї не побуту в тюрмі.

"Келїї зовсім не провітривали. Не було строго заборонено виходити з клітї. По кількох місяцях тюрми вивели нас на Сибір".

Секретар "Зпомогового товариства для воєнних полонених" (Прішперо оф Вор Редіф Сосейтіс) в Нью Йорку везає на велику потребу жерти для поправления нещасного положення воєнних полонених, які паходять ся в таборах на Сибірі. Від записи отсе:

"Наше товариство звернуло свою увагу головно на табір полонених в Сибірі. Без сумніву положення полонених в сибірських таборах є в порівнянні з пштиним найгірше. Воєні полонені не живють нігде в достатках, але в Пшчечині і Анлії зроблено все можливе в тім напрямі. В Пшчечині можна би ще більше поправити долю полонених, коли би не строга блокада Анлії, яка стоїть на перешкодї допомогити товариствам нейтральних держав, котрі бажали би поспішити в видітнійшій помічю для нещасних. Однак відносини серед полонених в сибірських таборах є широтє страші.

"Шведськї Червоній Хрест і Йоні Мені Кристен Ассоеїшн зробили тут вправді велике діло, але, постоїла ще дуже багато до зробленя. На Сибірі є поверх одної мільон полонених ріжного рода, воєнних і цивільних. Не лише тріє підчас війни, але і в часі миру відносини серед засланних на Сибір є страші. Тисячі а них вже агинуть і бєгато ще тістичь агинє, заки прийдеть ся їм в помічю.

"Головною підставою до діяльности нашого товариства є місто Тінтєн (в Хінах). З тої місцевости маємо спримоу з можливо найменшій опіканєм прийти в поміч полоненим, які паходять ся в годовних таборах Сибірі. Головий нагляд праці товариства сповісав в руках амбасадорів для Хіні: американського, німецького і австрійського. Богато завдячує товариство також російському амбасадорови в Пекині (в Хінах), котрий уеуає всіяє перешкоди і уможливує скорє несеє помічю.

"Комітет в Тінтєні виготовлює також одж для полонених. Загалом є два головні роди оджи: верхня і сідня. Ця верхня або сідня одж для одного полоненого коштує воядь 6 долларів. Се можна було агинуть лише при виднійшій помічю правительства і при дешевій платі робітників у Хінах".

ЯПОНІЯ ГОТОВИТЬ СЯ ДО ВІЙНИ ПРОТИ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ.

Від початку великої війни золото сиплеть ся в комори японської держави. Японія тягне такісаки воєні зиски, як і Злучені Держави. Японія доставляє амуніцію і оруже Росії таксамо, як Злучені Держави доставляють Англії і Франції.

Але заходять тут великі ріжниця. В Японії всі фабрики оружа і амуніції є власністю держави. Всє рїжні, узявшаї з воєнних достав, пліне до скарбу держави. А в Злучених Державах всє сяєк пропадає в кишенях приватних людей, властителей фабрик оружа і амуніції.

П'ятсот-процентові дивіденди, які японськї фабрики амуніції дають до державної каси, забезпечили Японії величезні кредити. Горами лежить золото в цивільних і се богатство без держави можність виводувати перпорядку флоту, а криз тово удляти Хінам позычку, яка знова заповнить Японії позичий вплив на внутрішні відносини в Хінах.

Японійське вже тепер дучує поверу в ага, охоту і відвагу загнорити у свої руки цілий далекий схід. Також впливає без перестанку золото, чинник невіджидано важний і конечний до війни.

І нині Японія лагодить ся до війни. А за однішого свого ворога під сїду пору уважає вона Злучені Держави.

Прийня до війни найбільшо є ся чимало. Перелівсь баланс Японії загнорити у свої руки далекий схід, а в сїлді за тим заєсть Філіппінських островів і замкнене вступу американських това-

рам до Хіні. Ворожий настрій серед японського народу проти Злучених Держав викликає останній імїграційний біл, який заборонє синам Японії вступ до краю свободи і рівності, а дозволяє на чте всім народам Європи. Се було страшною обидою для цілого японського народу. Гордість Японців зїстала вразена. Японськї політики, учей, публіцисти, бесідники і провідники заявили в недовольний спосіб, що як довго в Злучених Державах буде расове уєрежденє супроти Японії, так довго не може бути бєсіді про сталій мир між обома державами. А тимчасом японська преса ріжними способами єтарєть ся розбудити серед народа як найбільшу ненависть проти Злучених Держав, щоби спонукувати вігну Японії аз Злученими Державами.

Вкіпці треба би ще загадати, що Японії роблять заходи кола закупна територій в околиці панамського каналу. В останних часах поверх 1,000 Японців поселило ся недалеко панамського каналу. Се є також частина до воєнних приготувань, і то дуже важна. В останних часах прирештовано там також чимало людей, підоріжних о шпідувство в користь Японії. Знищенє, зглядно ушкодженє панамського каналу було би для Злучених Держав тяжким ударом, бо флоту з Атлантичного океану мугеби би на случай війни з Японією відбувати далеку дорогу довола полудневої Америки.

Велика війна в Європі є на руку Японії. Чим довше війна триває, тим

3 біжучої хвилі.

Петроградська часопись "Речь" (ч. 214, з 19. серпня 1916 р.) доносить:

Під теперішню пору сь синод занятий питанням про устрій церковних справ в Буковині і Галичині. Тому, що в Буковині є правляюче zorganizована православна метрополія, то сь синод думає не вмишувати ся в справи буковинської церкви. Видасть ся лише припоруоче, щоби в часті літургії (Служби Божої) поминати імена "Государя Імператора і Царствуючого Дома".

Що-ж відносить ся до Галичини, то тут погляди в духовних кругах розходять ся: по думої одних, треба відновити єрархічне головно архієпископа сусідньої волоської єпархії Салюга, як се було в часі першої окупації; по думої ж других, питання про єрархічне підміненє Галичини треба лишити до покінченя війни, а завідуює справи передади протопосеритеро воєнного духовенства, Гр. Шавельському.

Як доносить, члени синода прихильно як до другої гади, то є до тимчасового підміненя церковних справ протопосеритеро (протосвященником) воєнного духовенства.

Колї ся вієта правдива, то значить: коли найвища церковна власть в Росії піде справді за парадю розуміюмих своїх членів, то в значній Москалями застїпні Галичини і в цілій Воєнінї заєсть ся "новий курс", не такий огидний та нещадний, як був там за першого побуту Москалів.

Російськї штаб перечисляє сь... Успіхи німецько-болгарських військ у східній Румунії викликали у воєнних кругах живу дискусію на тему останних подій на сході.

З достовірних жерел доносить, що виступленє Румунії до війни мало передівєм на цілі уможливити російським військам перемагана бової лінії в Галичині. Російськї генеральний штаб числив на те, що Німці в Австрії підверзуть мучилі перенести часть своїх резерв з галицького і волоського фронту проти Румунії.

Вийшло однак противоно. З причини нещадї румунської армії в Добруджі та небезпеки, яка загрожує столиці Румунії, Букарештові, Росія була прирешдована, часть своїх резерв дати Румунії на поміч.

Великі вітрати російськї армії в останних боях у Галичині, на Воєнінї і кодо Барановиці та висланє орлової помічи Румунії є після згодів везення знаньш головними причинами, зади котрих російськї війська адержали свої дальший наступ на Львів, Ковель і Барановиці.

Галич округлений з трох сторін... Галич стоїть в огні... Форти Галича єсь саджені у воздух... Зелєничя станція Галича адобує... Здобутє Галича наступить кожної хвилі...

Минує день, минує тиждень... Галич держить ся мов скала.

Канадськє цензуре забороняла Канад отє часописи: "Свобода", "Д. мертва" — за їх "аєстробільськє", "Гусоєє Слово" і "Новий Мир" — за їх виступи проти надучити російського правительства. Доступ до Канади мають лише отє часописи: "Правда", "Народна Воля", "Свет", "Русская Земля" і інші їм подоби.

